

Acésta fôia ese cate 3 côle pe luna si costa 2 florini v. a. pentru membrii asociatiunei, éra pentru nemembrii 3 fr. Pentru strainatate 10 franci cu porto duplu alu postei.

TRANSILVANI'A.

Abonamentul se face numai pe cate 1 anu intregu. Se abonédia la Comitetulu asociatiunei in Sibiu, séu prin posta séu prin domni collectori.

Fôia Asociatiunii transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Nr. 4.

Brasiovu 15. Februaru 1878.

Anulu XI.

Sumariu: Famili'a Hormuzache. (Fine). — Epistole de ale repausatorilor. (Contin.) — Vasilie Aronu si operele sale. (Continuare.) — Od'a ostasiloru romani si Sergentulu. — Concursurile propuse de societatea academica romana. — Publicarea baniloru incursi. — Bibliografia.

Famili'a Hormuzache.

(Fine.)

Am premisu mai susu, cà spre a invedera gradulu de activitate, devotamentulu si sacrificiele casei Hurmuzache pentru sant'a nôstra causa, imi voiu permite a cita cateva probe din scrisorile private ale membriloru sei. Facèndu acésta, se va cunósce totuodata acea abundantia, cá se dicu asia, de cele mai nobili simpathii, cu care toti membrii familiei inbraciosiasera caus'a romaniloru din Transilvani'a si Ungari'a, precumu si ajutóriele materiali midiu-lóce prin connexiunile ddloru.

Abia se aflase scirea despre caderea in captivitate si spoliarea fostului redactoru alu Gazetei, candu famili'a Hurmuzache cu alti moldoveni generosi cá Anastasie Panu, Petru Casimiru, Dimitrie Raletu, punendu-se in fruntea unei collecte anonime, ilu surprinsera cu sum'a de 175 galbini, cá se aiba midiu-lóce de subsistentia pana la reintrarea sa in patri'a natala*.)

Dupa patru luni dela reintrarea sa in Transilvani'a, redactorulu primi dela capulu familiei subscrisu Doxaki Hurmuzache Agã, cu dat'a Cernauti 22 Ianuariu (3 Februaru) una epistola mai lunga, in care se oglindédia si reproduce de minune fericitul temperamentu totu-deauna veselu si glumetiulu alu septnagenariulu patriarchu. Spre a nu ve pré obosi atentiunea, pentru-cà asi mai avea multe de disu si de citatu, voiu reproduce aici numai camu a patr'a parte din acea epistola, éra restulu se remana pentru alte timpuri mai prospere.

(Dupa adresa). „Precumu reulu pe pamentulu nostru sublanaru produce totu-de-a-una si óresice bine, asia si tristele evenimente ale ambiloru ani de abia trecuti, pe langa tóte patimirile si ranile sangeratóre ale Romanimeii, care parea cà numai-decatu

*) Epistol'a din 10/22 Iuniu 1849 subscrisa de Theodoru Sionu, Petru Casimiru, Anastasie Panu, George Sionu. Epistolele lui Const. Hurmuzache dela Dulcesci 12 Iuniu si dela Falticeni, 21 Iuliu st. v. 1849.

Éra dóm'n'a Elisa G. Sturdza invita pe famili'a lui, care stá la Ploiesci in asteptarea celoru ce era se se mai intemple, ca se tréca la Dulcesci in Moldov'a, pentru totu timpulu catu ar fi fostu, pana la reitórcere in patri'a sa.

o voru nimici, Lau produsu acestu bine, cà barbatii romani cari simtu adencu si sunt gata a se jertfi pentru natiunea loru, inpinsi de o putere neresistibila, se cunoscuro, se iubira, si se indatorira unii pe altii, legandu-se si unindu-se spre binele némului cu legaminte atatu de placnte, precumu si trainice. Din parte'mi, chiaru de si ultim'a miscare a Romaniloru nu ar fi avutu altu sporiu, eu totusi asi binecuvénta apropierea duchuriloru, unirea nimiloru, fratietaea caracterelor, solidaritatea sórtei, combucurarea si compatimirea unuia cu toti, si a tuturor cu unulu, care au isvoritu din acea miscare, si prin care reslatítulu trupu alu natiunei nôstre fôra indoiéla s'au indesitu si s'au inchiagatu. (De ací incolo dupace conversédia cu insusi adressatulu, pe care dice cà l'au adoptatu intre fiii sei, continua in dulcea sa maniera umoristicã) „De ar fi Brasiovulu pe langa Sadagur'a,*.) dieu cà nu m'asiu mania, si de te-ar pune éra si in vreo chibitca (carutia) condusa de unu tataru in ulitiele Cernautiulu. Cu tóta intristarea mea, totusi mai multu m'asiu bucura, decatu m'asiu intrista...“ Pe la fine, doresce totu asemenea „chibitca“ si lui Andreiu Murasianu, pe care nu'lu cunoscea in persóna, doria inse multu, cá se'lu apuce odata in residentia sa.

In tómn'a anului 1851 fiindu adunati cei mai multi membrii ai familiei la m. logotetu Georgiesiu Sturdza in Dulcesci (langa Romanu), Nestorulu, precumu singuru se numise in alta epistola, resumandu in scurtu prefacerile prin care trecuseramu cu totii, in consideratiunea noiei situatiuni politice se exprime in epistol'a din 5/17 Octobre intre altele: „Nu vomu inceta de a conserva aceste neaparate conditiuni ale reesirei sacrei nôstre cause, caréa totu-deauna vomu inchina tóte puterile si dorintiele nôstre si tóte midiu-lócele legale) cà-ci cá si Dta, si noi suntemu convinsi, cà numai prin legalitate, credentia catra tron, cultura si perseverantia putemu ajunge la tient'a dorintieloru nôstre, care au fostu si totu-deauna va fi fericirea natiunei...“ (Restulu scrisorei are a face numai cu persón'a fiului adoptatu in 1849 langa ai sei). Subscrisi: Parintele si Mam'a familiei, toti cinci frati, soror'a Elis'a si iubitul seu sociu.

*) Orasielu jidovescu intre Cernauti si Cernauc'a.

In vér'a anului 1852 fiindu siese membrii ai familiei érase la Dulcesci, in epistol'a din 8/20 Iuliu prin venerabilele capu alu aceleia aduce aminte érase la cei cunoscuti din Transilvani'a, cá se nu'i dea uitarei.

Acesta fusese proprietariulu nobilu bucovinénu, boieriu moldovanu Eudoxiu, séu precumu se subscria singuru, Doxake Hurmuzache, unulu din cei mai tari pilastrii ai religiunei si bisericeii; cas'a lui altariulu nationalitatii si alu limbei nóstre; soci'a si fiicele sale locutiitóre ale virgineloru vestali langa foculu sacru, fiii sei totu atati Fabii luptatori pentru sant'a causa, ginerii sei demni imitatori ai socrului lor.

Eu inse nu pociu se stau acilea; datori'a mea fratiésca me obliga a serba in specialu memori'a celoru trei frati, rapiti dintre noi prea curendu prin crud'a mórte, cá ci pucinele cuvente nu potu da la nimeni idea justa despre meritele loru immortalu, éra ceea ce me supara fórte, este neputinti'a la care am ajunsu, cá se nu mai fiu in stare de a vi'i presenta intocma precumu au fostu si au lucratu densii. Dara va veni canduva vreunu biografu, care va indeplini tóte neajunsurile mele.

Am atinsu in decursulu naratiunei mele, cá toti membrii familiei Hurmuzache inbraciosiasera caus'a romaniloru din Transilvani'a cu totu zelulu si devotamentulu. Me dóre fórte, cá nu mai sunt la man'a mea documente, din care s'ar' vedé, cá din tóte institutitele serióse de cultura si binefacere, cate s'an întreprinsu aici la noi in anii de antaiu ai sisthemei absolutistice, nu a fostu mai nici-unulu, la care membrii familiei Hurmuzache se nu fia participatu atatu directe catu si indirecte. Biserica, scóla, reuniuni, tóte era obiectele ingrijirei loru, la tóte au concursu cu sume considerabili. In lipsa de alte documente, care credu cá se conserva undeva in vreunu archivu, mie'mi canta se recurgu érase la corespondentie private, din pucine cate am fostu in stare a pastra sub statulu politienescu, cá nesce reliquii scumpe.

Voiu incepe cu activitatea fratelui Constantinu. Dintr'unu postscriptu alaturatu la scrisórea din 26 Ianuaru 1850 a dómnei Elis'a G. Sturdza sor'a sa mai mica, afflu, cá [acestu barbatu geniale de statu facea spese cu profusiune spre a deschide foiloru romanesci drumulu in Moldov'a printre turci si muscali, carii tienea tierile romanesci ocupate.]

Din scrisórea sa dela 5 Oct. 1851 se vede, cá lambele sale sorori dómnele Eutrosin'a si Elis'a, continuá colectiunea canteceloru romanesci si punerea loru pe note, inceputa din a. 1849 luandu spre acestu scopu artisti alesi, pe cari'i platea in modu splendidu. „Pana acumu acestu raru talentu (artistulu Mikuli) au transcrisu sub nemidiulocit'a assistentia si inboldire a mea si a surorei mele Saftica (Elisa, Elisabeta), dupa executarea celoru mai buni lautari ce 'i-am adusu din tóte partile, mai bine de 36 de cantece nationale, din cele mai frumóse, care curendu se voru tramite la Lipsca.“

[Éta dara, cá inainte cu 30 de ani inca si music'a nationala era in programulu nationale alu familiei Hurmuzachi.] Bani costá incercarile acelea, si i numerá mai alesu genialile sorori.

In epistol'a sa din 7/19 Dec. st. v. 1851 pre catu de ampla, tocma pre atatu de meduvósa si interessanta din diverse puncte-de vedere, Const. Hurmuzache 'mi face cunoscutu, cá cu ocaziunea adunarei de familia la Dulcesci [a strinsu si inaintatu 400 fl. mon. conv. lui Simionu Barnutiú, pentru-ca dupace in deputatiuni nationale incetase orice campu de activitate a sa, se'si póta continua studiile juridice la universitate] 400 fl. m. c. facea inainte cu 27 ani catu astadi 800 fl. Mai departe Constantinu arata in aceeasi epistola, ca pentru bisericeloru predate de unguri in Transilvani'a au adunatu vestmente, carti bisericesci si preste acelea 1000 fl. mon. conv. trimise tóte la episcopulu Andreiu Siaguna. C. Hurmuzache inse nu se indestulá numai cu atata. ci indemná si rogá pe gubernulu Moldovei, cá se faca apellu la tier'a intréga, in favórea bisericeloru devastate, ceea ce se si facú, éra in capulu listei magnatiloru tierii se puse bunulu Domnu, marele, dara nefericitulu patriotu Grigorie Sturdza cu 100 de galbeni, dupa care urmara alte subscriptiuni. Sumele au ajunsu succesive la Sibiiu si se potu vedé din computurile episcopiei (acuma mitropoliei). De altumentrea epistol'a acésta din 1851 merita se ajunga in proprietatea publiculu, cu esceptiune de intimitate strictu privata, la care nu are dreptu nimeni altulu.

Din epistol'a lui Const. Hurmuzache dela 28 Iuliu st. v. 1852 vediu, cá érase mai inaintase o suma de bani in áuru la cass'a episcopiei din Sibiiu, si totuodata 60 de galbini pentru cass'a reuniunei femeiloru romane transilvane la Brasiovu, preste sumele trimise in a. 1851. Totu odata 'mi aratá, cá a inaintatu incóce si unu transportu de carti romanesci spre a le imparti gratis la Sibiiu, Blasiu si Brasiovu, éra 36 exemplarie din Balladele lui Vas. Alexandri se se vendia in folosulu Reuniunei Femeiloru romane. In acelasu timpu C. Hurmuzache isi dedese totu concursulu sen vigorosu in societate cu A. T. Laurianu, pentru Chronic'a lui G. Síncanu, cá se póta vedé lumin'a, ceea ce se si intemplá in urmatorulu anu] 1853 dupace Domnulu tierii Grigorie Alexandu Ghica dedese spre acelu scopu spesele din casetta sa.

Meritele lui E. C. Hurmuzache pentru patria si natiune sunt depuse si conservate in cele 7 volume de documente, despre care am dissertatu mai inainte.

[Pre catu timpu se publicá „Bucovin'a,“ fostulu redactoru alu Gazetei a statu in corespondentia necurmata cu redactorii ei si mai alesu cu diligentele si genialele Alexandru; dara din tóta acea corespondentia a celoru doi frati numai 15 epistole au potutu scapá de vechi'a politia absolutistica. Nu'ti-ar fi pasatu nimicu, se le totu citésca, dara urgi'a érá,

cà luată odată dela omu, nu ti se mai întorcea în posesiune; de aceea, pe unele de si innocente, dară pôte humoristice, cumu scriă Alexandru, le faceai auto-da-fée, în focu cu eje, că'ti aduceai aminte de cuvintele cumplutului cardinalu Richelieu: „Serie'mi pe o bucată de charthia trei cuvinte de ori-ce întielesu vei vrea tu, pentru că din acelea se'ti formuliedi unu processu criminalu si se te ducu cu ele la pierdiare.“ Avea dreptu Richelieu, pentrucă într'unu statu despoticu în casuri de acelea restulu ilu facea si implinea denuțiantii, spionii si martorii mincinosi, unu procuroru servile, unu advocatu fōra consciintia si unu tribunalu de iepuri.

La începutulu acestei conversațiunii premisesemu, că parintii familiei Hurmuzache au datu la toti pruncii lorū de ambele sexe educatiune de modellu. Déca nu n'asiu teme, că voiu trece preste legile stricte ale modestiei, a'si spune aici, că ambele dulci sorori cunoscū câte cinci limbi straine, éra limb'a materna o cultiva din mic'a pruncia, au urmaritu regulatu desvoltarea ei si s'au aflatu totdeauna în currentulu literaturii nōstre. Acelu stilu ce curge linu că si o valcea din frumōsele campii ale patriei, acelea frase elegante, acelea idei simburōse si totusi pline de spiritu, martore ale unei inteligentii superiōre, aru pōtea convinge pe oricine despre adevērulū diselorū mele, déca nu aru fi asia de pucine acelea fiintie fericite, care se fia avutu ocasiune de a cunōsce modulu scrierei dumnealorū. [In epoc'a pe care o amu eu înainte ochilorū, subjectele de predilectiune ale dōmnelorū Eufrosin'a P. Petrino si Elisa G. Sturdza era: educatiunea, literatur'a, music'a, la care se adaogea grija cea mare de a înmultu collectiunile canteceilorū nationali din tierile locuite de romani, a le classifica si a face spese considerabili, că la cele ce se aflau calificate, melodi'a se fia pusă pe note. Totu aci asiū mai dēnutia cu mare placere, că în famili'a Petrino prim'a educatiune si instructiune a fiicelorū a trebuitu se se faca în urmarea vointiei determinate a mamei lorū, immediatu sub ochii dumneaei asia, că din cateva obiecte dá insasi man'a lectiunii. Totu asemenea asiū mai siopti amicilorū culturii nōstre, că dōmn'a Elis'a G. Sturdza în lipsa de prunci proprii, în parte cu profusiune ajutōrie la alte familii, ai carorū prunci au lipsa de buna educatiune. Dară fiindu-că ficele lui Hurmuzache, că si odinōra neuitat'a dlorū mama, nu sufere că se scia staug'a ceea ce face drēpt'a, voiu pune freu vointiei mele, cu atatu mai virtōsu, că figur'ă cu capu si ochi de Minerva dela Rusniti'a că si acelu idealu de Vestala dela Dulcesci impune tacere, una prin cautatur'a sa maiestrosă, alt'a prin acelu aeru de bunatate si blandetie cuceritōrie. Cu tōte acestea inse, eu ceru indulgenti'a dumnealorū pentru acesta lipsa de discretiune, si o ceru pe temeiulu, că parte considerabila din virtutile atinse de mine numai cumu ai atinge florici'a Mimōs'a, au ajunsu de multu, chiaru fōra scirea si voi'a dlorū, în domeniulu istoriei na-

tionale; că-ci nu este permisū barbatilorū natiunei a desconsidera devotamentulu acelorū temei, care au conlucratu si conlucra la realizarea salvatōrei nōstre civilizatiunii. Multiamita Ceriului, noi ne potēmu lauda cu multime de femei, ale carorū frumsetia farmecatori'a consiste în virtutea lorū christiana, în virtutile familiare si nationali. Déca densele, că si fetele cele întiepte din evangelia, isi marginescu activitatea lorū în cerculu familiei si respundu în ascunsu, că dinaintea altariului din casa, la vocatiunea destinata lorū de catra Dumnedieu si natura, datorii'a barbatilorū facia cu acelea virtuti este, a le face cunoscute familiei celei mari si a le distinge pe fiacare dupa meritulu lorū. Femei romane, care în midiuloculu unei reactiunii generale din tōta Europ'a, în vederea baionetelorū rusesci si turcesci, într'o epoca a pessimismului universal, avea tari'a de sufletu, si cutediū a dice, divin'a presimțire si prevedere, că se pōta scrie: [„Dat'imī voia se ve spunu intim'a mea convingere, că caus'a nationala va reesi, fōra îndoiéla, în cata vreme va avea asia demni si curagiosi aparatori“] (Elis'a G. Sturdza, Iasi, 26 Ianuariu 1850)“ femei amu disu, de acésta marime sufletésca, nu se pōte se mai remana retrase si ascunse dinaintea ochilorū natiunei. Nu domnilorū, acésta nu se mai pōte. Eu am comisū indiscretiunea pe care o vediurati; comiteti si Dvōstra asemenea în casuri în care veti descoperi virtuti că ale sororilorū Hurmuzachi, că-ci pentru mustrarea ce vomu suferi, vomu avea satisfactiunea înaltiatōria de ânimi, de a fi prezentatu generatiunilorū tenere totu atatea modele de adeverate mame, nu numai ale familiilorū proprii, ci si ale familiei celei mari. Inca odată: Femei romane, scia se dice patriotilorū persecutati pe mōrte: [„Barbatii, cari în cursu de atati ani au sciutu a desveli celu mai raru curagiu întrū împlinirea santei lorū chiamari si a înfrunta cele mai spaimantatori'e pericole, n'au nici cumu trebuintia de a nōstra mangaiare. Acésta o afla în consciinti'a binelui ce au facutu, si suntu în stare a mai face, precumu si în speranti'a ce trebue se le însufe santieni'a causei pe care o au înbrațiosiatu si aparatu cu asia mare caldura si maiestria etc.“] Acestea si acestorū asemenea era cuvintele de incuragiare ce se îndreptă pe la 2/14 Augustu 1840 din Tusculum, din residenti'a dela Dulcesci de catra proprietari'a ei. Femei suntu acestea, séu mai bine angeri vighiatori, genii buni luptatori chiaru contra destinului funestu alu multorū barbati? Onorati femeile! a comandatu Schiller barbatilorū natiunei germane. Onorati virtutile femeilorū romane, ceru eu dela barbatii natiunei romane.

Serbati memori'a membrilorū familiei Hurmuzache dusi dela noi la viétia mai fericita, rogu pe natiunea nōstra. Ertati neajunselorū mele, că-ci nu am fostu în stare se ve dau icōna mai fidela a casei patriarchale dela Cernauca. Că se'mi pociu ajunge scopulu acesta, asiū fi avutu se me supunu la alta labōre importanta, adeca la scrierea istoriei Bucovinei pe

acești treidieci de ani din urma, din care familia Hurmuzache își are partea leului.

G. Baritiu.

Correspondenție de ale repausatiloru.

(Urmare.)

Aci urmédia scrisori din a. 1852 foarte memorabili pentru patri'a și natiunea noastră. În Iuliu alu acelui anu Maiestatea Sa Monarchulu nostru a visitatu mai antaiu Ungari'a și marele principatu alu Transilvaniei, cu scopu de a se informa despre relatiunile reciproce ale nationalitatiloru și confesiuniloru. Solemnitatea cu care fu primitu Monarchulu pretutindeni, a fostu dóra unica în secolulu nostru. Totuși, cei bine informati voiá se scia, că monarchulu, pe atunci june frumosu de 22 de ani, au avutu și cause destule, pentru-cá se nu póta fi indestulatu cu tóte cate vediușe și mai alesu cu cate audise. Ceea ce scimu noi insine este, că chiaru și în acelu anu în pacharul de bucuria alu romaniloru s'au tornatu cateva dose de fere și otietu. Asia de ex. adresa ce se publica aci la locul antaiu, subscrisa de Baritiu și Maiorescu, venita la Transilvani'a în patru cinci copie, esplicata pe dosu chiaru de catra unu romanu, denuntiatu la politia și la gubernatorulu Schwarzenberg, avú de resultatu, că în Vien'a calcaru locuinti'a lui Maiorescu și i luara chartiile; în Blasiu chiamara pe episcopulu Alexandru St. Siulutiu sub unu pretextu de nimicu la Alb'a-Iuli'a, unde 'lu asteptá gubernatorulu, era într'aceea calcandu'i cancelari'a, îi visitara tóte scriptele. În acelasiu anu tómn'a pusera man'a pe Avramu Iancu și 'lu inchisera în Alb'a, dupa aceea ilu adusera la Sibiu. În Decembre inchisera pe optu dile pe Baritiu la Brasiovu, dupa aceea 'lu invitara se manance se bea cu ei, cá si cumu totulu ar fi fostu o gluma de Svabi. Brasioveniloru, carii pana atunci versasera vreo 50 mii florini la edificarea scóleloru, li se denegá mic'a subventiune de 400 fl. chiaru dupa informatiunea unoru romani. Dara decatu tóte acestea este mai memorabile impregiurarea, că în acelu anu se urdira cá nici-odata în acestu secolu dissensiunile confesionali între romani asia, că tóta lumea impariale dicea: Iliacos intra muros peccatur et extra, pana ce romanii ajunsesera de compatimirea strainiloru neinteresati, de risulu și batjocur'a inemiciloru.

Acestea premise, unele pasage mai intunecóșe din epistolele lui Maiorescu și ale altora cate voru mai urmă de aci înainte, se potu întielege mai usioru. Vomu întielege totu odata una din causele principali, pentru care barbati din cei mai activi și invetiati se retraseru succesive la Moldov'a.

Red.

Vien'a, 3 Iunie 1852.

Catra romanii din Brasiovu.

Domniloru și fratiloru!

Tinerulu nostru imperatu, în caletori'a ce întreprinde în dilele aceste în partile despre resaritu ale monarchiei, cugeta a trece din Ungari'a în Banatu și de acolo în Ardealu, spre a visita și partile ace-

ste și spre a vedé fația la fația și pe natiunea, carea în cumplitele furtune ale aniloru 1848—49 i a pastratu credinti'a într'unu modu atatu de gloriosu și minunatu. — Celelalte natiuni nu voru întârdiá ași tramite spre întimpinarea și salutarea monarchulu flórea loru, nobilimea, negociatorii, inteliginti'a și oficiatii. Romanii nu potu remanea îndereptu cu atatu mai vertosu, cá-ci, cá unii ce în partea cea despre resaritu a imperatiei facu partea de poporatiune cea cu multu mai numerosa, nu potu se nu simtia, cá visit'a acésta în partile acele e destinata mai alesu natiunei romane și credintiei ei celei neintinate. Nu e indoíela dar, cá si romanii de tóte clasele, preotii, nobilii, negociatorii, invetiatii, meseriasii și oficiatii imperatesci, — afara de visit'a oficiale ce acesti din urma voru avé póte a face cu capii loru, — voru alerga în numeru catu se va poté mai mare la loculu, pe care guberniulu tieru ilu va fi destinatu pentru salutarea tinerulu imperatu, cá se formédie representanti'a natiunei romane.

Venirea acésta a monarchulu în patri'a noastră, ne da ocașiunea, carea nu scimu daca ne va mai veni vreo-data, pe de o parte de a-i multiami pentru-cá a redicatu și pe natiunea romana la unu gradu cu celelalte natiuni, pe de alta de a-i descoperi și lips'a cea mai mare, pe carea o simtиму cu totii și a carei implinire singura ne va poté mantui și face, ca redicarea noastră la acelasi gradu cu celelalte natiuni se nu remana numai vorba desiarta.

Lips'a cea mai mare ce o avemu astadi suntu scólele și mai presusu de tóte o scóla mare, o academia, în carea tinerimea romana se invetie în limb'a materna sciintiele care se o facu folositoare statulu, patriei și natiunei sale. Acumu e cea mai buna ocașiune de a cere dela bunulu monarchu voia de a deschide o collecta de bani între romani cu scopu de a întemeia o academia de sciintie înalte. Acumu ni s'a datu cea mai buna ocașiune de a 'areta în fapta, cá romanii precumu la 1848 s'au redicatu, fara diferentia de religinne, cu totii pentru tronul și pentru mantuirea loru propria, asia și astadi suntu unu trupu și unu sufletu și cá nu-i desparte nimica nici în ceea ce se atinge de marturisirea bucuriei și a recunoscintiei loru catra imperatulu, nici în ceea ce se tîne de cunostinti'a lipseloru ce ne apasa și de dorinti'a de a ne astupa aceste lipse. Tinerulu imperatu, precumu se vede din tóte, e foarte aplecatu de a face tóte cate se potu spre a multiami și ajuta pe romani, și suntemu incredintiati cá o va avé de bucuria, vedindu cá romanii insii facéndo începutulu într'o unire cu totii, îi dau ocașiune de a-si arata dorinti'a ce o are pentru fericirea și inaintarea loru.

Noi ne îndreptamu mai virtosu catra d-vóștra romanii din Brasiovu, cá catra unii, carii dupa tóte impregiurarile sunteti chiamati a lua partea cea mai de frunte la acésta întreprinsa însemnatóre, carea punendu temelie fericirii romaniloru, va aduce și d-vóștra în parte nu pucina gloria și recunoscintia

din partea romanimeii întregi. Celu dintaiu lucru, pe care-lu astépta natiunea dela d-vóstra, e, cá indata se alegeți din simulu d-vóstra unu comitetu, care in numele gremiului negociatoriloru levantini se se insarcine cu aducerea si administrarea fondului ce va esi din colectele pentru fundarea academiei romane. Acestu comitetu alu gremiului se-lu aveti constituitu pe candu veti merge spre inchinaciune la monarculu, cá acolo impreunandu-ve cu episcopii si cu ceilalti romani, si subscriindu impreuna cererea pentru permisiunea de a deschide colecte spre intemeierea academiei romane, se aveti si comitetulu constituitu spre a-lu poté numi in petitiune si a-lu face cunoscutu imperatului. Comitetulu se va completa apoi in Sibiiu.

Noi si toti romanii bine simtitori suntemu atatu de convinsi de simtiemintele d-vóstra cele nationali, incatu credemu, nu numai cá veti lua bucurosi acésta santa sarcina asupra-ve, ci cá si la intemplantarea, candu din vr'o ursita fatale de care se ne terésca Ddieu! intre capii nostri bisericesci s'ar arata vr'o recéla ori vr'o neintelegere de acele, pe care dusmanii natiunii nóstre le nutrescu din tóte puterile, d-vóstra spriginiti de toti romanii cei luminati si de poporulu care nu scie de aceste, ii veti face se se imbracisiedie ca frati si se faca acestu pasu intr'o unire. Nu credem cá ar' fi o atare recéla intre episcopii nostri; dar' candu din nefericire ar fi cu tóte aceste, d-vóstra ii veti apropia, securi fiindu cá totu poporulu e cu d-vóstra. Faceti-i se uite tóte si se fia cumu au fostu la adunarea dela Blasiu. Nimicu n'ar fi spre mai mare stricaciune natiunii, decatu daca nu s'ar uni acum cu totii la acestu pasu, care poteniu dice cá inchide viitorulu nostru in sine.

Multe suntu lipsele romanului, multe ar mai fi de cerutu si petitiuni se voru poté face mai multe; dar lucrulu celu mai mare si mai de frunte, la care se ve fia ochii tuturoru, este voi'a de a incepe colecte intre romani pentru intemeierea academiei, si comitetulu din gremiulu brasioveniloru, care se adune si se administre banii.

Dupa-ce se va capeta voi'a acésta, apoi printr'o deputatiune veti roga pe barouulu Sina, pe famili'a de Mocioni si pe boierii Hurmuzache, cá se iee sub aripile loru intreprins'a acést'a. Celelalte se voru poté face si mai pe urma, precumu numirea de collectanti s. a. Se intielege cá episcopii voru remané patroni ai acestui lucru.

Collectantii se voru numi asia, cá se intre in intreprins'a acésta romani de prin tóte partile, cá se póta dice, cá e representata natiunea intréga. Anume se voru numi collectanti in Ardealu in munti, chiar' Alb'a-Iuli'a, Clusiu, Blasiu, Sibiiu, Reginu si la alte opide, in Banatu la Timisióra, Logoju, in Ungari'a la Oradia, Maramuresiu, Pest'a, in Vien'a si alte locuri, pretotindenea din barbati cu influentia. Ei voru forma in totu loculu comitete filiali, care se voru intielege cu comitetulu celu centrale. In Sibiiu, ori unde va fi adunarea, ve veti intielege si cu episcopii

si cu ceilalti despre acésta, ne uitandu a representa si inteliginti'a in comitetu.

Noi incheiamu cartea nóstra catra d-vóstra, mai rogandu-ve, cá se nu lasati a trece ocasiunea acésta indesiertu si spuindu-ve, cá ochii tuturoru romaniloru suntu atintati asupra d-vóstra, cá unii ce poteti intru acésta mai multu. Incepeti dar' indata cu ajutoriulu lui Ddieu!

Sim. Barnutiu.

I. Maiorescu.

Catra Popasu, Baritiu, Munteanu si Murasianu.

Fratiloru!

Din alaturat'a catra fratii nostri Brasioveni, veti vedé ceea ce cugetaramu noi, cugetarati d-vóstra, cugetara toti romanii cei buni. In asemine intielesu s'a scrisu la Sibiiu, Blasiu, si in munti. Puneti umeruleu, acum sau nici odata. Lasati tóte la o parte, critica, opiniiuni, suparari, griji si altele. Ceea ce se dice de bun'a vointia a imperatului catra romani, nu e complimentu, ci adeveru. Faceti cá natiunea romana se fia reprezentata cum se cade, si cá se se realisedie cererea pentru voi'a de a ne face noi ceea ce ne e de lipsa. La Blasiu si Sibiiu s'a scrisu cam cumu se fia petitiunea. Totu lucrulu e, ca se bagamu pe toti romanii cei mai cu influentia si pe cei mai ambitiosi, cá se se destepte o emulatiune intre toti. Dar adunandu-ve in Sibiiu, ve rogamu pe totu ce aveti mai scumpu, cá episcopii, carii au destulu de lucru cu turm'a loru, se nu intre in comitetu. Aici se ceru numai ómeni practici.

Alta. Inainte de a ve infacisia la imperatulu, ve veti infacisia la principele gubernatoriu, cerendu cá se ve spriginésca la imperatulu.

Ceea ce s'a disu de episcopi, se va observa si in privinti'a preotiloru. Ei voru poté fi pretotindenea, mai alesu protopopii, cate unulu prin comitetele filiali; dar' manipularea baniloru se nu fia pe man'a loru.

Candu episcopii ar cere se fia in comitetu, se le raspundeti, cá e mai intieptiesce a nu intra ei deadreptulu in comitetu, ci a remané numai patropii lui, ca la intemplantare se póta vorbi si apara mai liberi pe comitetu.

Candu s'ar face episcopiloru obiectiuni, cá suntu academie paritetice in Sibiiu si Clusiu, aratati, cá de si in tesi ar fi asia, in fapta in Clusiu academia va fi magiara si in Sibiiu nemtiésca, cá-ci inca de acum ceru dela candidatii de profesori, cá dreptu proba se tina cate o prelectiune in limb'a magiara si cate un'a in cea nemtiésca. Apoi romanii nu sciu nici germanesce nici ungresce, si ce voru face ei pana voru invetiá mai intaiu limbele aceste. Si de ce se imbee romanii spiritulu magiariloru si nu mai bine alu romaniloru, care in anulu 1848—49 ne-a insuflatu credintia catra tronul. Inse intrebarea despre locu se remana acum la o parte. Episcopii se apese tare si

cu graiulu, că între magiari romanii se voru cresce în interesulu magiaru; romanii o știu acésta și nu se încredū unguriloru.

Ér' Sibiiulu e la marginea țierei și romanii se-raci, nu potū alergá acolo din tóta țier'a.

Dar aceste se voru desvoltá pe largu episcopiloru.

Veti aratá negociatoriloru, că și pentru dinsii e mare folosu a avé capitale asia de mari în administratiunea loru. Guberniulu póte va cere că se se depuna banii la alte casse publice. Episcopii inse voru motiva cererea cu temeiulu, ca avendu Brasiovenii comerciulu loru în principate, și cu principatele unde interesulu legal e de 10%, se obliga a da interese mai mari decatu se potū da în Austri'a. Fiti cu miute și legati bine pe comitetu. Bani se se dee cu interesu și ipoteca secură numai la romani. Pentru academia se fia interesulu celu pucinu 6 1/2%; ei se nu-lu dea romaniloru mai susu de 7 1/2%. Dar acésta veti ști voi mai bine.

Celelalte le veti face în Sibiiu, unde va fi și Iancu. Acolo veti complecta comitetulu.

I. M.

Frate! (Fðra data).

Ne-a parutu bine că frații brasioveni au determinatu a pasire și singuri, candu nu ar vré prelatulu. Inse nu uitati de ceea ce amu apesatu tare, că asta e o reprezentantia natională și că la tóta intemplantarea se cuvine se mérga deputatiunea vóstra la Sibiiu; de și Siulutiu va merge precumu audimu la Alb'a, noi i-amu scrisu, că afara de acésta, la care póte că i s'a demandatu, se mérga și la Sibiiu cu capitululu, inteliginti'a, oficiati și acolo reprezentanti'a și omagiulu în numele natiunei se'lu aduca împreuna cu voi Brasiovenii și Siaguna. Eu credū că S. în cele din urma vediendu pornirea vóstra se va îndupleca. Deci și omagiulu și petitiunea se o dati împreuna; numai candu nu va fi prin potintia, atunci n'aveti ce face și o veti da și singuri.

Cum dicu, astadi scriu lui Siulutiu se nu cufunde caus'a natională cu omagiulu simplice popescu.

În numele natiunei n'are dreptu de a vorbire singuru nimene.

Vien'a 1 Iulie 1852.

Frate Baritiu!

Fiindu fórte ocupatu cu codicele penale pe langa lucrurile curinti, nu ti-amu respunsu la scrisórea din 2 Iunie. Timpulu ce mi-amu potutu furare abia l'am aplicatu spre a mai scriere cate ceva în caus'a academiei.

Ceea ce cugetati pentru cererea de judecatori romani, nu e lucru ce se nu se póta încercare. Ci și gubernatorulu din parte-si propune pentru Brasieu pe Lampel din Bucuresci și pentru Sibiiu pe Carabetiu, ér' Nadasdi propune totu sasi. Ce va esi din

aceste nu știu. Eu suntu de parere, că voi ati face bine de a ajuta pe gubernatoriulu; inse diu nu știu: dandu petitiunea lui acolo, ver îndreptendu-ve aici. De va se o tramiteti aici catra ministru, apoi se o îndreptati prin Dobranu. Faceti o scrisóre și lui si-lu rogati, că se vorbésca prin graiu cu ministruulu. Acésta va fi unu mare spriginu pentru gubernatoriulu.

Reu m'ai întielesu cu terminologi'a. Eu am întielesu numai nomenclatur'a autoritatiloru judetiari și politice, carea nu e a comisiunei terminologice: pentru că în timpul desbateriloru s'a conchisu, că nomenclatur'a se se desbata pe urma într'o siedintia ver doue anume; într'aceea se desfácū comisiunea și nomenclatur'a autoritatiloru politice și judetiari a remasu nedesbatuta. Deci am facut'o eu de nevoia: Kreis = prefectura, Kreispräsident = prefect, Bezirk = capitanatu, Bezirkshauptmann = capitanu, (politi'a, capitania și candu capitanulu cercului politicu vine în contactu cu celu de cetate, se dice: capitanulu cetatei, capitanulu cercului s. a. Oberstgerichtshof = curtea suprema apelativa, Oberlandesgericht și Oberl.-G.-Präsident = pretura mare, marele pretoru, jude de pretura mare; Oberdistrictualgericht în Ungari'a, Banaltafel în Croati'a, totu pretura mare; Landesgericht, Landesg.-präsident = pretura, pretoru; Bezirksgericht și Bezirkseinzegericht = tribunal, tribunu; Bezirkscollegialgericht = tribunalu colegiale. Laurianu și Barnatiu se invoira cu ele, dicendu ca nici în comisiune nu se poteau facere mai bine. Numai despre acésta am voitu se ve scriu. Terminologi'a cum s'a lucratu nu se mai póte tiparire; pe urma candu am venitu în practica, am schimbatu multe și amu facutu noue; dar ea totu va esi, inse unde e cu potintia a me ocupare eu cu ea singuru? Știi tu că redactiunile suntu ocupate peste mesura cu cele curinte și dupace tóte limbele au cate doi redactori, și acum la codice magiariloru s'au datu doi consilieri dela curtea suprema în ajutoriu, italieniloru unulu, Boemiloru comisiune! eu am lucratu singuru singurelu și în 21 de dile am datu codicele totu împreuna cu ordinatiunile provisorie de competentia și cu legea de tipariu, candu ceilalti abia voru termina la 15 Iulie, pe candu era pusu terminulu. Eu am începutu cu 4 Iunie și cu 11 am datu sub tipariu partea I., în 19 partea II., în 26 ordinatiunile provisorie și regulamentulu tipariului, spre mirarea tuturoru. Partea prima e tiparita.

Dar voi de ce ati tiparitu cu ortografi'a vóstra organizatiunea judetiare din buletinulu imperiului? Ve rogu faceti o nota, în care se dechiarati, că organizatiunea cum a esitu în tóia, nu e cu ortografi'a din buletinu; eu nu scriu *гъне*, *акъ* etc. și me miru de voi, că credeti că romanulu va dice vr'odata *анкинъгъне*, *плекъгъне*, candu elu ride de aceste cu grecii etc.

Îndata ce va esi codicele totu, ve voiu tramite note asupra traductiunei mele, dar se nu cumva

se le tipariti cu ortografi'a vóstra, care nu e romana. Voiu cere apoi dela ministeriu voia de a da la lumina o editiune manuale a codicelui.

Uite, n'am hartie de scrisori si petecii cum potui. Dar totu vedi dór' capeti undeva din studiele mele; vedi la Popasu, cà la elu totu suntu respandite, vedi de-mi afla.

Vien'a 20 Iuliu 1852.

Frate Baritiu!

Eri mi-a aduse Teclu scrisórea ta din 3 Iuliu inse fara documentu si insciintiari; documentulu póte cà mi-lu voru da, de-lu voru aflá! Dar noi avemu acestu documentu; elu circula prin manuscripte in Ardealu si Ungari'a. Asculta-me. Indata ce vei percepe scrisórea mea; se-mi respondi in aceeași di; a) daca acelu documentu e genuinu? b) cam de unde s'a stracuratu afara din protocolulu conferintieloru episcopiloru unguresci? Caus'a e cà ar' fi cea mai buna ocașiune de a se tipari intre alte documente, ce in dilele aceste voru vedé lumina, si numai tém'a cà nu va fi genuinu ver va fi adulteratu, retíne pe scriitoru de a nu-lu publicá. La tóta intemplantarea tu se-mi respondi cu cea dintaiu óra totu ce scii despre elu. E de mare importantia a deschide ochii orbiloru cu elu.

Ce se atinge de celalaltu cuprinsu alu scrisorei tale, daca asiu fi dispusu si asiu avé timpú, v'asi face o satira. Noi n'am cerutu se ne copiezi scrisorile lui Aronu, care a stricatu si cum dice B. a vendutu tóta caus'a academiei. Noi amu doritu se scimu opiniunea vóstra, a vóstra a Brasioveniloru, carii pe candu a trecutu L. pe la voi, ve uniserati cu totii la acestu lucru. De mirare, ca la unu lucru decisu in adunarea din 15 Maiu, si in cea din Sibiu in Decembre 1848, si cerutu in 6 petitiuni, dintre care doue subscribe de amendoi episcopii, voi n'ati potutu avére opiniunea vóstra firma si v'ati clatitu dupa scrisorile lui Aronu, care preocupatu de societatea lui literare (care nu se va realisá nici odata, pana candu nu vomu avé 15—20 barbati invetiati si literati, adunati la o scóla mare romana si la care, cá un'a ce ar legá pe tóta inteligenti'a romana din tóta romanimea intr'unu corpu literare, gubernulu nu va da concesione), a intorsu mintile celoru din Sibiu. La petitiunea din 29 Decembre 1850, prin care se cerea facultate filosofica si juridica, ministrulu facia fiindu amendoi episcopii, a dechiaratu, cà statulu n'are bani; dar' daca avemu noi midiu-lóce, avemu voia de a ne intemeiare si universitate. Totu asia s'a dechiaratu si la 16 Ianuaru 1851. Pe acestu temeiú n'am facutu altu-ceva, decatu v'am aratatu cà acum era ocașiunea. Eu inca amu fostu la Helfert, cà ministrulu nu e acasa, si m'a incredintiatu, cà gubernulu ne va da voia de a ne face academia, numai se ceremu.

Si ér' din capulu lui Aronu ne imputi lips'a de

taptu. Dar' nu e tóta scrisórea ta argumentu, cà noi n'avemu credetu la Sibiu? Inse daca n'avemu noi credetu, noi unitii, cugeti tu ca l'amu trecutu cu vederea? Fiindu-ca Mocioni plecase chiar' atunci si-lu asteptamu se se întórne dela Pest'a, acumu nu va mai veni, pentru cà i s'a luatú postulu ce avea, amu intardiatu ceva; inse cu cateva dile in urm'a nostra a scrisu Hurmuzache in numele totoror Bucovineniloru pe temeiulu plenipotentiei cu care a venitu chiar' in caus'a scóleloru si in care se dice, cà se amble, se impreune pe toti romanii in obiectulu acesta; i-a scrisu si in numele celorulalti neuniti de aici, o scrisóre care ar fi potutu indupleea pe ver cine. Se potea mai bunu faptu decatu acest'a? Dupa ce noi scimu cum vorbesce Sibiulu de noi? De ce nu ti-a scrisu Aronu de acest'a, cà o scie? Catu pentru calunni'a lui popa Paisie ver Pachomie, vei capeta mane ver poimane — acum me grabescu — o dechiaratiune a mea pentru gazeta, subscrisa de mine. Asta e o minciuna effutita, cá se desbine inteligenti'a romana. Nici amu auditu dela Siulutiu macar o vorba, nici am vediutu manuscrisulu enciclicei, nici pe cea tiparita, pana acumu in fóia vóstra.

Aceste alta data. Acumu indata se-mi respondi despre documentu.

Minte cine dice cà I. si Bal. au capetatu nasu lungu. Numai lui Iancu i-a imputatu pentru limb'a germana, incolo s'a intielesu bine cu gubernatoriulu cum se schimbe marschru'ta in munti. Si astadi amu capetatu scrisóre dela Balintu; dar' me temu cà commissarii din munti voru acusa pe Iancu.

I. M.

(Va urmá).

Vasilie Aronu si operele sale.

(Urmare.)

Ventulu dela resaritu
 Trii la unu prundu le-au isbitu,
 Unde fiindu implantate
 De nisipu stau incarcate,
 Un'a, in care mergea
 Orontes cu cati avea¹⁾
 O restórna unu valu mare
 Intr'o afunda vultóre
 Iar' cármaciulu ticalosu
 Cadiendu cu capulu in giosu
 Intru nespusa durere
 Grumadii rumpendu'si piere,
 Corabi'a in vultória
 De valulu celu fórte mare
 De trii ori se invertesce,
 In apa se prepadesce,
 Pucini se vedu innotandu
 Venturi gróznice suflandu,
 Arme, chipuri si bucate
 A Troienesciloru glóte

¹⁾ Orontes. Povatuitoriulu noródeloru Asiei mici, carii, se-
 rindu in batáiu Sarpedonu craiulu lorú, se lipise de Eneas.

In tóte laturi innóta
 In marea cea turburata
 Acumu corabi'a mare
 A lui Achates celu tare
 Si a lui Ilioneu,
 A lui Aletes celu greu,
 Acum in care mergea
 Abas cu cei ce fugea
 Valulu gróznicu le incinge
 Puterea li o infrange
 La inchiaturi de crépa
 Intra intrinsele apa.
 Peste vreme pucintica
 De valuri ce se ridica
 Neptunus prinde de veste¹⁾
 Si fórte catranitu este
 Vediendu marea turburata
 Si de valuri incarcata
 Si a lui Eneas glóte
 In tóte parti aruncate,
 In tóte parti risipite
 De venturi nepomenite,
 Viclesiugulu cunoscundu
 Si lucrulu sciutu avendu
 Ca Juno ce patimesce
 Aceste pricinuesce,
 Spre darea de sama
 Pe Zefiru la sine chiama
 Si pe Euru depreuna
 Chiamatii minteni s'aduna
 Catra carii cu taria
 Dice si cu ostrdie
 Voi asia de indresneti?
 Asia sunteti de maretii?
 Ceriulu, marea si pamentulu
 Se le prepadésca ventulu?
 Se sciti cá voiu invetiá!
 Acésta tréca asia!
 Ci de ica inainte
 Se tieneti numai aminte
 In ce chipu voiu pedepsi
 Candu asia ve veti porni,
 Ci de aici ve carati
 Marea in pace lasati.
 Si acasa ajungédu
 Se spuneti toti cu unu gandu
 La alu vostru imperatu
 Cumu-ca nu lui este datu
 Peste mări se 'mperatiésca
 Si apele se 'nvrajbésca
 Apele suntu date mie
 Se le tiu in vecia
 Muntele acelu coifatu
 Lui e de mosia datu,
 Acolo se stapanésca
 Acolo elu se domnésca
 Se-si arete viteji'a
 Si se-si vestésca tari'a.
 Asia Neptunus graiesce
 Si marea se potolesce
 Nuorii se micsióreza
 Iasa a sórelui radia
 Si se face usiurare
 Pe intunecós'a mare
 Incéta trist'a nevoia
 Tritonu si cu Cymothoe²⁾

Dela stánulu celu de pétra
 Tragu corabi'a la vatra
 Neptunus inca s'apuca
 Cá la locu se o aduca;
 De alte corabii inca
 Se prindu cu munca adunca
 Nesipulu giosu ilu descarca
 Si le tragu de funi se tréca
 In apa la cursulu seu
 O bunule Dumnedieu!
 Si precumu intru o céta
 Spre sfada interitata;
 Candu stau gat'a spre bataia
 Cu para si cu vapaia
 Daca, candu se cérta vine
 Fara veste órecine
 Cu virtute cu taria
 Si in ceva vrednicie,
 Toti odata se sfiescu,
 Toti minteni se mulcomescu
 Asia incetá in mare
 Nepovestit'a strigare;
 Catu Neptunus se ivi
 Si lucrulu bine privi
 Troianii multu necajiti
 In totu chipulu osteniti
 Catra tiermure silescu
 Carii loru li se ivescu
 Catra a Libii parte
 De acolo nu departe
 De-aci avura norocu
 De au ajunsu la unu locu
 Intr'unu ostrovu nu departe
 Unde ap'a se desparte
 Ripi gróznice si nespuse
 Insusi dela fire puse,
 Doue stanuri minunate
 Catra ceriuri inaltiate
 La acelu radacina
 Fiindu ap'a fórte lina
 Si umbra defatatória
 Locu mangaiosu pe suptu sóre,
 De-asupra dumbrava désa
 Cu multe fiéra alésa
 Iar' in ceealalta parte
 In stanui de piétra sparte
 O pestera minunata
 Afundu in piétra sapata
 Din pestere fórte rece
 Riurelu de apa trece
 Pe de laturi cási de piétra
 Scaune, cuptoriu si vatra
 In carii s'ar fi vediutu
 Nimfele a fi siediuu.
 Intr'acestu locu bunu si linu
 Candu corabiile vinu
 Singure de sine stau
 Se le proptesci lipsa n'au,
 Acolo Eneas vine
 Simtiendu ca apele-su line
 Cu siépte corabióre
 Ce le strinsese pe mare
 Troianii cu bucuria
 Esu afara la taria
 Esu afara la uscatu
 De haine s'au desbracatu
 Le storcu de apa cu sare
 Cá se se usce la sóre

¹⁾ Neptunus: Dumnedieulu apelu.

²⁾ Tritonu fetiorulu lui Neptunus, Cymothoe nimfa de mare, tét'a lui Nereus si a lui Doris.

Achates scapera focu
 Cu frundie'lu astruca 'n locu
 Lemne pe elu gramadesce
 Si focu forțe se sporesce
 Scotu bucatele undate
 Si vase cu ei scapate
 Le intocnescu osteniti
 Pe mare multu necajiti
 Se gata la focu se fierba
 Siediendū cu totii pe iërba.
 Eneas daca se 'ncaltia
 De-așupra pe stanu se 'naltia
 Unde dupa ce sosesece
 In tôte laturi privesce
 Peste pustiit'a mare
 Dóra vine óre care
 Anteus celu aruncatu
 Si de valuri struncinatu
 Sau corabii frighiesci
 Sau armele caicesci
 Sau dór' Capys se ivesce
 Si din vr'ó parte sosesece!
 (Va urmá).

Oda ostasiloró romani.

(Citita la deschiderea siedintieloró Atheneului Romanu, Domineca 8 Ianuariu, de d. locot.-colonel I. Alexandri.)

I.

Juni ostasi ai tieriei mele, insemnati cu stea in frunte!
 Dragii mei vultani de campuri, dragii mei sioimani de munte!
 Amu cantatu in tineretie stramosiése'a vitejia,
 Vitejie fara sémenu pe-acelu timpu de grea urgia,
 Ce la vechiulu nostru nume a adaosu unu renume
 Dusu pe Dunare in mare si din mare dusu in lume!

II.

Vinu acumu, la rondulu vostru, se v'aducu o inchinare,
 Vinu cu inima crescuta si cu sufletulu mai tare,
 Cá pe eroi de legende, vinu se ve privesc in fatia,
 Voi, nepasatori de mórte, despretiuitori de viatia,
 Ce-ati probatu cu-avéntulu vostru, lumei pusa in mirare,
 Cá din vulturu, vulturu nasce, din stejaru, stejaru resare!

III.

Dela Domnu pan' la opinca, dusi de-o sórte norocósa,
 V'ati legatu in logodire cu isbanda gloriósa,
 Si-ati facutu cá se pricepemu a trecutului marime,
 Mesurendu-ve de-o sama cu-a stramosiloró naltime,
 Si-aretandu, precumu prin nuori mandrulu sóre se arata,
 Cine-amu fostu odinióra, cine ér' vomu fi odata!!

IV.

Se traiti, fetiori de óste! Domnulu santu se ve ajute
 A strabate triumfalnicu in cetati si in redute,
 Cá la Rahova cu tunulu, cá la Griviti'a cu sborulu,
 Cá la Plevna, unde astadi cei antaiu ati pusu piciorulu,
 Infruntandu p'Osmanu Gaziulu, si prin faptu de barbatia
 Egalandu o tíera mica cu o mare 'mperatia!

V.

O, viteji de vitia vechia! Auditi in departare
 Acelu vuetu fara nume, ce resuna cá o mare?...
 Suntú bataile de inimi ale 'ntregui nému alu nostru,
 Ce unesce di si nópte dorulu lui cu dorulu vostru,
 Suntú versarile de lacrimi pentru-acelu care se stinge,
 Suntú urarile voióse pentru-acelu care invinge!

VI.

O! Romani in faci'a vóstra, colo 'n tainic'a cea zare,
 Vedeti voi cu ochi de vulturi o lumina ce' apare
 Strabaténdu prin umbr'a désa de trei secolu adunata?
 E maretiulu faptu alu dilei multu dorita, multu visata!
 E a cerului zimbire, e lucéferulu sperarii,
 E triumfulu luptei vóstre, este diu'a neaternarii!

VII.

Dragii mei! din campulu luptei otieliti candu veti intórce,
 La caminulu unde-o mama asteptandu, suspina, tórce,
 Totu poporulu: ruda, frate, sora, mama si parinte
 Ca la Domni, cu pani si sare voru esi voue 'naințe.
 Că-ci din voi fiesce care pórtá 'n frunte o cununa
 Si de glori'a de astadi si de glori'a strabuna!

VIII.

Pasu dar'! totu, totu inainte! timpulu vechiu din nou zoresce
 Viitorulu tierii nóstre a datu muguru ce 'ncoltiesce,
 O, copii! de voi suntú mandru, simtu acea mandria mare
 Care cresce cu marirea unui nému in desteptare.
 'Mi-amu vediutu visulu cu ochii, de-acumu potu se moru ferice
 Astadi lumea ne cunósce: Romanu dice, Vitézu dice!
 Miresti, 28 Noem. 1877.

V. Alexandri.

S e r g e n t u l u.

(Citita la deschiderea siedintieloró Atheneului Romanu, Domineca, 8 Ianuariu, de d. locot.-colonel I. Alexandri.)

Pe drumulu de costisie ce duce la Vaslui,
 Venea unu omu cu jale, dicendū in gandulu lui:
 „Mai lunga 'mi pare calea acumu la 'ntorsu acasa...
 „Asiu vrea se sboru si ran'a din pulpa nu me lasa!“
 Si bietulu omu slabu palidu, avéndu sumanulu ruptu,
 Si o camasia rupta bucati pe dedesuptu.
 Pásiá tragéndu pitiorulu incetu, dar' pe-a lui facia
 Sburá cá o lumina de gloria marétia
 Si-in ochii lui de vulturu adenci, vioi si mari,
 Treceau lucióse umbre de eroi legendari.
 Opinc'a 'i era sparta, caciul'a defundata,
 Dar' fruntea lui de radie pareá incoronata.
 Calica 'i era hain'a, dar' stralucea pe ea
 Si crucea Santulu George si-a Romaniei Stea.

Romanulu venia singuru pe drumule plinu de sóre
 Candu éta cá aude fanfare sunatóre
 Si vede nu departe in faci'a lui venindu
 Unu corpu de óste mandra in auru stralucindu:
 Erau trei batalióne de gard'a 'mperatésca
 Mergandu voiosu la Plevn'a cu doru, s'ó cucerésca
 In frunte-i colonelulu frumosu, pe calu-i pagu.
 La bravii sei tovarasi privea adésu cu dragu,
 Si inim'a in peptu-i batea cu focu, destépta,
 Că-ci elu visa, privindu-i, la lupt'a ce-i astépta,
 De-odat' elu dá cu ochii de sarbedulu Romanu,
 Ce stase 'n locu la umbra, sub unu stejaru betranu,
 Si multu se minunéza si nici ca i vine-a crede
 Candu crucea Santulu George pe sinulu lui o vede.

Si-opresce regimentulu, ér' bravulu colonelu
 Se 'nchina la drumetiulu, s'apropie de elu,
 Si 'i dice cu blandetie: — De unde vii, straine?
 — Vinu tocmai dela Plevna. — Cumu e acolo? — Bine.
 — Dar' aste decoratii cumu, cine ti le-au datu?
 — Chiar' Domnitorulu nostru si-alu vostru Imperatu.
 — Dar' pentru care fapte? — Sciu eu?... Ci-cá dreptu plata
 „Cá amu infptu stégulu Griviti'a luata,
 Si-apoi ranitu la pulpa m'amu prabusitu in siantiu.
 — Dar' ce gradu ai voinice? — Amu rangu .. de Dorobantiu! —

Atuncia colonelulu dându man'a cu sergentulu
Se 'ntorce dà unu ordinu... Pe locu totu regimentulu
Se 'nsira, pórta arm'a, saluta cu onoru
Romanulu, care pléca, tragendu alu lui picioru.
Mircești, Dec. 1877.

V. Alexandri.

Concursurile propuse ce societatea academica romana*).

Conformu decisiuniloru luate in sesiunile de pana la anul 1877.

I. Premie privitoare la filologia si literatura.

A. Premulu Zappa.

(pentru traduceri de autori clasici, eleni si latini).

Conformu decisiunii luata in sesiunea anului 1877, se publica concursu pentru cea mai buna traducțiune din:

a) Plinius Coecilius Secundus, (junior). Epistol. liber X. 1—61.

b) Plutarchus. Vita. C. Marii. cap. I—XVIII inclusivu.

c) Herodotus. Historiarum lib. IV, § 5—50, cu condițiunile următoare:

1. Traducțiunea va fi intr'o limba romanésca, catu se póte de curata si de eleganta; cautandu a se reproduce in traducere calitatile autorului tradusu.

Traducătorii suntu datori a da note critice asupra diferiteloru lectiuni ale locurilor obscure din textulu autoriului.

2. Manuscriptele venite mai tardiu de 15 Augustu 1878 nu se voru lua in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise catu se póte de corectu si legibilu, inse nu de man'a traducătorului, ci de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscrisului se va serie o devisa in ori ce limba si totu cu mana straina. Pre langa manuscriptu se va alatura si o scrisóre inchisa cu sigilu fara initialele autorului, adresata presiedintelui societatiei academice si portandu in afara devis'a manuscriptului scrisa totu cu mana straina, ér' in intru nomele autorului traducțiunii.

4. Manuscriptele se voru censura si judeca de Sectiunea filologica, care va propune premiulu destinatu pentru aceste lucrari.

5. Manuscriptele ne premiate se voru pastra in archiv'a societatiei pana ce se voru reclama de autorii lor, ale caroru nume remanu necunoscute, fiindu cà plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

6. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 20 pagine va fi de lei noi 120.

7. Cel ce va obtiené premiulu cá celu mai escelentu traducătoru alu celoru 20 de pagine de cari e vorb'a in articolii precedenti, va fi insarcinatu de so-

cietate a face traducțiunea autorului intregu cu premiu ficsatu de lei noi 120, pentru fie care 20 pagine.

8. Traducătorulu astu-feliu insarcinatu de societate va fi datoru a urmá lucrarea cu aceeași diligenția, esactitate, eleganta si puritate de limba, cu care a facutu o proba premiata.

Elu va fi datoru a da pe fie-care anu cate 200 pagine de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traducțiunea se va examina de sectiunea filologica a societatiei, si aflandu-se conformu condițiuniloru de mai susu, se va da la tiparu, ér' traducătorului se va respunde remuneratiunea cuvenita.

La casu in sa candu traducțiunea n'ar corespunde condițiuniloru stabilite, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de sectiunea filologica si invitatiupe de a dá amenda.

10. Candu traducătorulu, din ori-ce cauza n'ar mai continua lucrarea, atunci se va publica din nou concursu de proba in condițiunile de mai susu.

11. Autorulu clasicu care trece preste 500 pagine se va inparti intre mai multi concurenti ce voru escela la concursu.

12. Tiparirea autorului tradusu se va face de societate in 100 esemplare, formatu in octavu ordinaru, cu litere garmond si pre harthia alba curata, dupa unu modelu alesu de societate.

Formatulu adoptatu, literile si harthi'a aprobata voru servi pentru toti autorii tradusi si tipariti cu spelele societatiei.

Pretulu unui esemplariu scosu la vendiare se defige in raportu cu spelele facute cu traducerea si tiparirea lui, asia cá din vendierea primei editiuni se ésa si se se incaseze cu procentele lor totu banii versati cu acésta editiune.

13. Traducătorii opereloru premiate de societate suntu liberi a scóte o a dou'a editiune din traducțiunea facuta de densii; inse numai dupa trecerea intaiiei editiuni facuta de societate, ei remanu proprietari pe traducțiunile lor.

14. Candu societatea va aflá de cuviintia a face o noua traducțiune din unu autoru deja tradusu si publicatu cu spelele ei, ea va fi libera a procede la acésta fara cá intaiulu traducătoru se aiba dreptulu de a se opune.

B. Premiulu Nasturelu

(din seri'a A. pentru subiecte supuse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a filologica séu literara a limbei romane).

Conformu decisiunii luata in sesiunea anului 1877, se publica concursulu asupra thesei următoare:

„Studiu asupra produceriloru literare in limb'a romana din epoc'a lui Mathei Basarabu (1633—1654), in care se voru avé in vedere atatu documentele oficiale si particulare redactate in limb'a romana in acea epoca, catu si carti traduse si tiparite romanesce pe atunci, precumu si ori ce elemente literare relative la miscarea culturei romane in acelu periodu; se va

* In urmarea unoru pedece fatali, de altumentrea usioru de esplicatu, publicarea acestoru concursuri s'au intardiati prea multu la București, prin urmare si pe airea.

studia cu o speciala atentiune viat'a si activitatea literara a eruditului marelui Logofatu alu tieriei din acelu timpul Udriste (Orest séu Urii) Nasturelu din Herasci, cumnatu alu lui Matheu Voda si strabunu alu tericitului nostru donatoru."

Condițiunile concursului voru fi:

1) Marimea lucrării va fi de 10—15 côle de tipariu, formatu 8 ordinariu, litere garmond.

2) Terminulu presentarii manuscriptelor la concursu va fi 14 Augustu 1879.

3) Manuscrisele se voru presenta anonime, portandu o devisa care va fi reproducusa pe unu plicu sigilatu contienendu numele concurentului.

4. Premiulu ce se va acordá opului celui mai bunu va fi de lei 5,000, fara a poté fi impartitu.

5. Societatea academica 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premia.

C. Premiulu Nasturelu.

(din seri'a A. pentru subiecte puse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a philologica séu literara a limbei romane).

Conformu decisiunei luata in sesiunea anului 1877, se publica concursu pentru cea mai buna lucrare asupra:

„Sufixului liquidu (l, r,) si sufixului guturalu (k, g,) in limb'a romana.“

I. Programa:

Disertatiunea completa va coprinde:

1. O scurta introducere asupra sufixelor liquide si guturale in limbele ario-europene in genere.

2. Unu studiu generalu asupra acestoru sufixe in limb'a latina, in limbele vechi italice si in cele romanice occidentali.

3. Unu studiu specialu in limb'a romana, despre cele trei dialecte daco-romanu, macedono-romanu si istrianu, aretandu intre altele:

a) Diferentiare-a sufixului liquidu l si r, precumu si a celui guturalu k si g;

b) Trecerea loru ulterióra in sufixuri palatali, nasali séu altele;

c) Rolulu tuturoru acestora in nume si in verbi;

d) Provenenti'a loru la romani din latina din ante-romana séu din alte limbi:

II. Condițiuni:

1. Marimea operatului va fi minimum de 20 côle de tipariu, formatu octavu ordinariu cu litere cicero.

2. Va fi scrisu romanesc in intr'o limba corecta si clara.

3. Terminulu concursului, candu manuscriptele au se vina in cancelari'a societatei academice, este 30 Iulie 1880.

Cele venite mai tardiu nu se voru lua in consideratiune.

4. Manuscriptele se ceru se fia scrise curatu, legibile si de mana straina, bine legate in fascicule si paginate.

5. In fruntea manuscriptului va fi scrisa o devisa séu motto in ori ce limba si totu de mana straina.

6. Pe langa manuscriptu se va alatura si o scrisóre inchisa in plicu sigilatu cu sigilu fara initialele autorului, adresata catra societatea academica. Pliculu va porta pe densulu devis'a manuscriptului, scrisa éراسi de mana straina, ér' in intru numele autorului.

7. Manuscriptele se voru censura prin sectiunea filologica, care va propune societatei academice, in siedinti'a plenara, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiulu destinatu pentru acésta lucrare.

8. Manuscriptele nepremiate se voru pastra in arhivele societatiei pana ce se voru reclama de autorii loru, alu caroru nume remanu necunoscute, fiindu cá plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

9. Premiulu defiptu pentru acésta lucrare este de lei noui 5000.

10. Societatea 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premia.
(Va urmá).

Nr. 22—1878.

INTRATE

la cass'a asociatiunei transilvane in bani, parte cá tacse de membrii, parte cá ajutore etc. dela 15 Octobre 1877 paa in 3 Februaru 1878.

A. Pentru fondulu asociatiunei.

I. Prin directiunea despart. cerc. alu Sibiiului (III) colecta adunata la acestu despartimentu la adunarea gen., tinuta in Ocn'a in 2. Septembrie 1877.

Dela dn. Ioanu Hentesiu, parochu, tacsu pre 187⁶/₇, 5 fl. — dn. Ioanu Cristea 1 fl. — dn. Ilie Hentesiu 1 fl. — dn. Ioanu Greavu 1 fl. — dn. Dumitru Cristea 1 fl. — dn. Ilie Baracu 50 cr. — dn. Isai'a Hentesiu, invet. 1 fl. — dn. Ioanu Oprisoru, comerciante 2 fl. — dn. Nicolau Moldovanu, teologu de Sibiiu 1 fl. — dn. Nicolae Simtionu tipografu 1 fl. — dn. Petru Gavozdea 1 fl. — dn. Ioanu Danu Luca sen. 50 cr. — dn. Ioanu Danu Luca jun. 50 cr. — Tóderu Negrila 20 cr. — dn. Ioanu Popoviciu 50 cr. — dn. Dumitru Cristea 50 cr. — dn. Savu Tomi Oprisoru 50 cr. — dn. Nicolae Cioveica 50 cr. — dn. Simionu Negrila 50 cr. — dn. Iosifu Dregiciu 30 cr. — dn. Savu Preda 30 cr. — dn. Ioanu Birau 1 fl. — dn. Szöcs 5 fl. — dn. Ioanu Vintieleriu, parochu 5 fl. — Colect'a din partea Ocnei inferióre 6 fl. 78 cr. — dn. Ioanu Hentesiu, profesore 15 franci in auru.

Sum'a 37 fl. 58 cr. si 15 franci in auru.

II. Prin directiunea despart. cerc. alu Clusiiului (X).

Tacs'a dela urmatorii dni membrii ordinari:

a) Membrii nuoi pre 1878.

Dela dn. Vasilie Almasianu, advocatu in Clusiu 5 fl. — dn. Franciscu Ghulai, subprefectu in Teaca 5 fl. — dn. Vasiliu Danila, parochu in Budatelecu 6 fl. — dn. Ioanu Saponescu, notariu com. in Budatelecu 6 fl. — dn. Petru Rusu, parochu in Chiciudu 6 fl.

b) Membrii vechi:

Alesandru Lazaru cons. pens. in Clusiu pre 186⁶/₇, 5 fl. — dn. Ladislau Vajda, secret. minist. pens. in Clusiu pre 187²/₃, 5 fl. — dn. Vasiliu Ranta, jude reg. in Bistriti'a pre

187¹/₂ si 187²/₃ 10 fl. — dn. dr. Aur. Isaacu, advocatu in Clusiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Teodoru Dumbrava, propriet. in Budatelecu pre 187³/₆ si 187⁶/₇ 10 fl. — dn. Ieronimu Bosacu, cancelistu reg. in Mociu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Ananie Trombitasiu propriet. 6°/_o interese pentru unu capitalu de 200 fl. cu care voiesce a se face dupa depunere membru fundatore 12 fl.

c) Tacsă dela următorii domni si dómne:

Dela dn'a Anna Germanu, preotésă in Sombotelecu 3 fl. — d-ra Aurelia Germanu fiica de preotu 1 fl. — d-ra Virgini'a Germanu, fiica de preotu 1 fl. — d-ra Lucretia Germanu, fiica de preotu 1 fl. — dn. Georgiu Aytai, proprietariu 2 fl. — dn. Teodoru Suciu, docente in Budatelecu 1 fl. — dn. Gregoriu Moldovanu din Chiciudu 1 fl. — dn'a Anna Dumbrava nascuta Popu din Budatelecu 2 fl. — Maria Bosacu nascuta Dumbrava in Mociu 1 fl.

Sum'a 93 fl.

din care suma au retienutu acést'a directiune 13 fl.

III. Dela dn. Ioanu Tiereanu protop. in Lipova tacsă pre 187⁶/₇ 5 fl.

IV. Prin directiunea despart. cerc. a Brasiovlui (I).

a) Tacsă dela următorii dni membrii ordinari.

Dela dn. Iosifu Popu jude reg. in Brasiovu una actiune de ale bancei gen. Transilvani'a sub Nr. 1211 a 100 fl.

Dela dn. Ludovicu Romanu c. r. capit. pens. in Brasiovu una actiune de ale bancei gen. Transilvani'a Nr. 1208 a 100 fl. — dn. dr. Ioanu Mesiota directore gimn. in Brasiovu 5 fl. — dn. Petru Nemesiu notariu reg. pre 187³/₄ pana 187⁶/₇ 20 fl. — dn. Aronu Densusianu advocatu in Brasiovu pre 187¹/₂—187⁵/₆ 20 fl. — dn. Vasilie Sfetea parochu in Brasiovu membru nou pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Nicolae Strevoiu, advocatu in Brasiovu pre 187²/₃ 5 fl.

b) Tacsă dela următorii domni membrii ajutatoari din Brasiovu:

Dela dn. Stefanu Chichiumbanu negutiatoriu 4 fl. — dn. Nicolae Frigatoriu negot. 5 fl. — dn. Georgiu Moldovanu, negot. 1 fl. — dn. Ioanu Stinghe, macelariu 1 fl. — dn. Georgiu Iliescu, carciunariu 1 fl. — dn. Nicolae Purcarea, 1 fl. — dn. Florea Presmereanu macelariu 1 fl. — dn. Teodoru Zernoveanu negutiatoriu 1 fl. — dn. Radu Stefanu speculantu 1 fl. — dn. Dumitru Spuderca, speculantu 1 fl. — dn. Ioanu Cristianu, schimbatoriu 1 fl. — dn. Vasilie Saftu, cantoru 1 fl. — dn. Constantinu Costea, muncitoru 1 fl. — dn. Simionu Margineanu, concipistu 2 fl. — dn. Ioanu Voicu, speculantu 1 fl. 50 cr. — dn. Nicolae Bidu, negutiatoriu 2 fl. — dn. Nicolae Vescianu, speculantu 2 fl.

c) Colecta benevola dela următorii domni din Brasiovu:

dn. Radu Negutiu, cococariu in Brasiovu 50 cr. — dn. George Presmareanu, macelariu 50 cr. — dn. Dragomiru Pulpasiu, speculantu 30 cr. — dn. Ioanu Voina, speculantu 50 cr. — dn. Petru Chichiumbanu, muncitoru 50 cr. — dn. Ioanu Capatina, speculantu 50 cr. — dn. Radu Stinghe, proprietariu 50 cr. — dn. Vasilie Ioanu Voina, speculantu 50 cr. — dn. Andreiu Pulpasiu, speculantu 50 cr.

Restulu cassei directiunei acesteia din a. tr. 93 cr.

Sum'a 88 fl. 23 cr.

din care au retienutu acést'a directiune 33 fl. 23 cr.

V. Dela dn. dr. Basiliu Szabo medicu in Sibiiu una actie de ale drumului feratu transilvanu sub Nr. 38149 a 200 fl. renta in argintu prin care s'a facutu membru fundatoru.

VI. Dela dn. Ales. Marincasiu parochu in Niresiu tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl.

VII. Dela conferinti'a istorica si literarie a dlui secret. I. G. Baritiu unu venitu curatu de 55 fl. 20 cr., din cari i s'a rebonificatu spelele de calatoria cu 18 fl.

VIII. Dela dn. Stefanu Borgovanu, capit. c. r. tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Nicolae Sustai, advocatu pre 187⁷/₈ 5 florini

IX. Prin directiunea despart. cerc. a Fagarasiului (II).

a) Tacsă dela următorii domni membri ordinari:

Dela dn. Iacobu Zorc'a, notariu cerc. tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl. — Dela comun'a Vladieni tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl. — dn. Heinrich Schull, comerciante in Fagarasiu pre 187¹/₂—187⁶/₇ 30 fl. — dn. Inanu Grama, advocatu in Fagarasiu din 187²/₃—187⁵/₆ 20 fl. — dn. Ioanu Cinteă, cancelistu in Fagarasiu pre 187²/₃ 5 fl. — dn. Ioanu Florea, asesoru orf. in Fagarasiu pre 187³/₆ 5 fl. — dn. Vasilie Popu, comerciante in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Toma Cipu, tutoru gen. in Fagarasiu pre 187¹/₂ 5 fl. — dn. George Munteanu directore scol. in Vistea inf. pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Vasiliu Stanciu c. r. capit. pens. in Vistea inf. pre 187³/₄ 5 fl. — dn. Ales. Micu, vicariu foraneu in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Gregoriu Negrea, controloru in Fagarasiu pre 187⁴/₅ 5 fl. — dn. I. Codru Dragusianu, vicecomite in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Georgiu Negrea, subjude reg. in Fagarasiu pre 187⁴/₅ 187⁶/₇ 15 fl. — dn. Dimitriu Chisereanu, parochu, membru nou pre 187⁷/₈ 5 fl.

b) Tacsă dela următorii domni membri ajutatoari:

Dela dn. Daniilu Gramoiu, cancelistu in Fagarasiu 1 fl. — dn. Georgiu Etvesiu, juristu in Fagarasiu 1 fl.

Sum'a 137 fl.

X. Dela dn. Dem. Munteanu, subjude in Campeni tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Ioanu Margineanu, c. r. cap. tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Stefanu Campeanu protop. in Elisabetopole tacsă pre 187³/₄ 5 fl.

B. Pentru fondulu academiei.

Prin directiunea despartimentului alu II-lea Fagarasiu.

Dela dn. Alesandru Micu, vicariu foraneu 1 fl. — dn. Simionu Micu, profesoru 2 fl. — dn. Ioanu Margineanu c. r. capitanu 3 fl. — dn. Georgiu Boieriu din Vadu c. r. locotententu primariu in pensinne una obligatiune rurale transilvana Nr. 44871 cu couponii din 1. Iuliu 1878, 100 fl. Sibiiu in 8 Februaru 1878.

Dela cass'a asociatiunei.

BIBLIOGRAFIA.

A esitu de sub tipariu si se afla de vendiare la magazinele de musica ale d-loru Gebauer si Sian-drovits, si la autoru:

CANTECULU ROSIORILORU

DE LA V E D E,

dedicatu M-Sale Domnitoriului Romaniloru Carolu I.

Poesie de locotententu de statu majoru M. C. Maniulescu pentru voce si piano de Carolu Pasillu jun. Pretiulu 1 leu bani 50.

A esitu de sub presa:

RELIGIUNEA CRESTINA

cuprindendu invetiaturi despre credinti'a si faptele bune crestinesci pentru scólele elementare de ambe secse de Ioanu Popea, profes. la gimn. rom. gr. or. din Brasiovu. Formatu 16°. Pretiulu 30 cr. Tipariu la Römer & Kamner, Brasiovu.